Ali Baş Komandana ordunun inamı zəfərin təminatçısı oldu

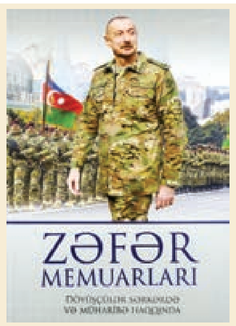

Bakı Şəhər İcra Hakimiyyətinin nəşr etdiyi "ZƏFƏR MEMUARLARI. Döyüşçülər sərkərdə və müharibə haqqında" kitabından istifadə olunub

MİRZƏYEV ANAR MEHMAN OĞLU

Vətən Müharibəsi Qəhrəmanı, polkovnik-leytenant

1982-ci il oktyabrın 25-də İsmayıllı rayonunda anadan olub. Orta təhsilini İsmayıllı şəhərində alıb. 2000-2004-cü illərdə Heydər Əliyev adına Azərbaycan Ali Hərbi Məktəbində motoatıcı ixtisası üzrə təhsil alıb.

2004-2008-ci illərdə Daşkəsən rayonundakı "N" saylı hərbi hissədə taqım komandiri vəzifəsində çalışıb. 2008-ci ildən sonra Abşeron və Ağdam rayonlarında yerləşən hərbi hissələrdə müxtəlif vəzifələrdə xidmətini davam etdirib. 2017-ci ildə keçirilən ordu üzrə ən yaxşı tabor komandiri yarışında birinci yeri tutub. İki dəfə Rumıniyada keçirilən NATO təlimlərinin iştirakçısı olub.

Aprel döyüşlərinin və Vətən müharibəsinin iştirakçısıdır.

Vətən Müharibəsi Qəhrəmanıdır.

"Hərbi xidmətdə fərqlənməyə görə", "Vətən uğrunda", "Xocavəndin azad olunmasına görə", "Füzulinin azad olunmasına görə", Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin 90, 95, 100 illik "Yubiley" medalları, 1-ci, 2-ci və 3-cü dərəcəli "Qüsursuz xidmətə görə" medalları ilə təltif edilib.

Ailəlidir, 3 övladı var.

Hərbçi olmaq uşaqlıq arzularımdan biri idi. Vətənə olan bağlılığım, sevgim bu müqəddəs peşəni seçməyimə səbəb olub. Bu istəyi, sevgini də alovlandıran vətənpərvərlik hisslərimdir.

Ailəmdə, təhsil aldığım məktəbdə vətənpərvərlik ruhunda formalaşmışam. Birinci Qarabağ müharibəsi illərində baş verənləri, o dövrdə uşaq yaşlarında olsam da, başa düşürdüm, anlayırdım. Hərbçi olmaq istəyi də məndə o illərdən baş qaldırmışdı və gələcəyimi zabit kimi görürdüm.

Ailəm də mənim bu istəyimi böyük razılıqla qarşıladı və orta məktəbi başa vurduqdan sonra sənədlərimi Heydər Əliyev adına Azərbaycan Ali Hərbi Məktəbinə verdim.

Ordumuz gözlərim önündə döyüş qabiliyyətini artırırdı

İmtahanlarda yüksək nəticə göstərərək hərbi məktəbə daxil oldum və Quru qoşunları fakültəsində motoatıcı ixtisası üzrə təhsil aldım. Nizam-intizama və təhsildəki müvəffəqiyyətlərimə görə bir neçə dəfə bölük birincisi dərəcəsi almışam.

Hərbi təhsilimi başa vurduqdan sonra bir neçə motoatıcı hərbi hissədə xidmət etmişəm. Xidmətə başladığım ilk gündən hərbçi peşəsini seçməyimlə həyatımın ən doğru addımını atdığıma əmin oldum. İlk gündən bir daha əmin oldum ki, çətin olsa da, zabitlik olduqca qürurlu, şərəfli peşədir, vətənin keşiyində dayanmaq kimi bir vəzifəni yerinə yetirirsən.

Mənə hərbçi peşəsini seçdiyim üçün ilk gündən qürur verən başqa bir amil Prezident, Ali Baş Komandan İlham Əliyevin ordumuza, əsgər və zabitlərin sosial şəraitinin daim yaxşılaşdırılmasına göstərdiyi yüksək diqqət və qayğısı olub. 2004-cü ildən ordumuzda baş verən keyfiyyət dəyişiklikləri mənim gözlərim önündən keçib.

Taqım komandirliyindən hərbi hissə komandiri vəzifəsinə qədər xidmət yolu keçdiyim üçün ordumuzda baş verən keyfiyyət dəyişikliklərini daha yaxından görürdüm. Ordumuz hər il deyil, hər ay öz döyüş imkanlarını yüksəldirdi. Cənab İlham Əliyevin rəhbərliyi ilə aparılan uğurlu islahatlar ordumuzu modern hərbi gücə çevirirdi. Diqqət və qayğısını əsirgəməyən Ali Baş Komandan İlham Əliyev tez-tez hərbi hissələrdə şəxsi heyətlə görüşürdü. Belə diqqətin qarşılığında uğurlu xidmət etmək, göstərilən etimadı doğrultmaq hər birimizin borcu idi.

Ona görə zabitlərimiz də peşəkarlıqlarını sürətlə təkmilləşdirirdilər. Yeni silahlardan istifadə qaydalarını dərhal mənimsəyirdik. Müxtəlif hərbi hissələrdə xidmət zamanı artıq məndə belə bir qənaət formalaşmışdı ki, ordumuzun müasir silah və texnikası ilə yanaşı, onlardan ustalıqla istifadə etməyi bacaran savadlı zabitlərimiz var. Peşəkar zabitlər həm döyüş qabiliyyətini artırır, həm də ordumuzun döyüş ruhunun yüksəldilməsində vacib rol oynayırdılar. Təsadüfi deyil ki, ordunun şəxsi heyəti arasında mənəvi-psixoloji vəziyyət də olduqca yüksək səviyyədə idi.

Mən də bir zabit kimi öz üzərimdə ciddi çalışır, peşəkarlığımı daim təkmilləşdirirdim. Çünki bilirdim ki, bir gün torpaqlarımızın azadlığı uğrunda müharibə başlasa, hərbi peşəkarlıq böyük rol oynayacaq. Heç təsadüfi deyil ki, müdafiə nazirinin təsdiq etdiyi döyüş hazırlığı planına əsasən, 2017-ci ildə Silahlı Qüvvələr üzrə "Ən yaxşı tabor komandiri" adı uğrunda yarışda birinci yeri mən tutmuşdum.

Aprel döyüşlərində ordumuzun gücü öz təsdiqini tapdı

Bir hərbçi kimi ən böyük arzum torpaqlarımızın işğaldan azad olunması idi. Hələ 2016-cı ilin aprel ayında - ermənilərin hərbi təxribatlarının qarşısını almaq üçün əks-hücum əməliyyatları başlayanda ən çox sevinənlərdən biri mən idim. Həmin vaxt əməliyyatlarda iştirak etmək üçün xidmət etdiyim hərbi hissənin bir taboru cəlb olundu. Mən həmin taborun qərargah rəisi idim.

Taborumuz əmr aldıqdan sonra dərhal döyüş bölgəsinə yola düşdü. Şəxsi heyət yüksək əhvali-ruhiyyədə idi. Bütün zabit və gizirlər, çavuş və əsgərlər döyüş əzmində idilər.

Füzuli istiqamətində gedən döyüşlərdə iştirak edən taborumuz bir sıra ərazilərin azad olunması, strateji yüksəkliklərin düşməndən geri alınması ilə bağlı tapşırıqları yüksək səviyyədə yerinə yetirdi. Döyüşlər dörd gün davam etsə də, Ali Baş Komandan İlham Əliyevin sərkərdə qətiyyəti, ordumuzun şücaəti əyani şəkildə öz təsdiqini tapdı.

2016-cı ilin yekununa əsasən, döyüş hazırlığının yüksəldilməsi və hərbi intizamın möhkəmləndirilməsində əldə etdiyim yüksək nəticələrə görə müdafiə naziri adından fəxri fərmanla təltif olundum. Respublikamızın ərazi bütövlüyünün qorunub saxlanılmasında xüsusi xidmətlərimə və Azərbaycan Ordusunun qarşısında qoyulmuş tapşırıqları yerinə yetirərkən fərqləndiyimə görə Prezident İlham Əliyevin sərəncamına əsasən, "Hərbi xidmətlərə görə" medalı ilə təltif olundum.

Aprel döyüşlərindən sonra bir hərbçi kimi torpaqlarımızın güc yolu ilə azad ediləcəyinə olan inamım daha da artdı. Ona görə tabeçiliyimdə olan şəxsi heyətə hər zaman müharibəyə hazır olmağı aşılayırdım. Təlim-atış məşğələləri zamanı mənim xüsusi diqqət yetirdiyim nüanslar var idi. Bunlar hərbi qulluqçunun fiziki və atəş hazırlığı idi. Çünki qarşı-qarşıya döyüş zamanı qələbəni təmin edən əsas şərtlər müasir silahlarla yanaşı, həm də yüksək döyüş hazırlığıdır.

Əgər əsgər fiziki və atəş açmaq vərdişləri baxımından hazırlıqlı olsa, onun psixoloji vəziyyəti də yüksək olar. Nəticə etibarilə bütün bunlar qələbəni təmin edə bilən əsas şərtlərdir. O cümlədən ilkin tibbi yardım, yaralının döyüş meydanından təxliyəsi kimi məsələlər təlimlər zamanı daim diqqət yetirdiyim vacib məsələlərdən idi.

Ya Qarabağ, ya da Qarabağ!

2020-ci ilin iyul ayında Ermənistanın dövlət sərhədinin Tovuz rayonu istiqamətində torpaqlarımıza hücum cəhdindən, avqust ayında ölkəmizin ərazisinə diversiya qrupu göndərməsindən sonra düşmənin növbəti hərbi təxribatı gözlənilən idi. Ən əsası, biz baş verəcək yeni müharibəyə tam hazır idik və həmin günü səbirsizliklə gözləyirdik.

2020-ci il sentyabrın 27-də düşmənin növbəti hərbi təxribatından sonra ordumuz özünün tarixi missiyasını yerinə yetirməyə başladı. Həmin gün rəhbərlik etdiyim briqada döyüş əmri aldı. Əmri aldığımız zaman keçirdiyimiz hissi təsəvvür etmək mümkün deyil. Gözlədiyimiz gün gəlmişdi, arzuladığımız şərait yetişmişdi və ordu öz sözünü deməliydi. Bütün şəxsi heyət sanki aslana dönmüşdü və əmr verildikdən sonra görünməmiş çevikliklə döyüş bölgəsinə getməyə hazır idi, sanki hər kəsə ilahi bir güc gəlmişdi. Həyatımda heç vaxt belə qürurlanmamışdım, heç vaxt belə fərəh hissi keçirməmişdim.

Həmin vaxt hərbçilərimizin tankın üzərində yazdıqları sözlər diqqətimi cəlb etdi. Gördüm ki, tankçılarımız "Ya Qarabağ, ya ölüm!" yazıblar. Yaxınlaşdım, soruşdum ki, bu nədir yazmısınız? Tankçılar bir an duruxdular və təəccüblə mənə baxdılar. Dedim, belə yox, "Ya Qarabağ, ya da Qarabağ!" yazın. Biz ölməyə yox, öldürməyə gedirik. Sözlərimə əməl etdilər.

Beləliklə, hərbi hissə döyüşə yola düşdü. Müəyyən məsafəni qət etdikdən sonra axşam saatlarında Füzuli rayonu istiqamətində əməliyyat təyinatlı rayona çatdıq. Artıq buna qədər düşmənin hərbi təxribatının qarşısının alınması üçün əks-hücum əməliyyatı həyata keçirilmiş, ermənilərin müdafiə mövqeləri yarılmışdı. Əməliyyat planlaşdırmasından sonra - sentyabrın 28-i səhər saatlarından biz Füzuli-Alxanlı istiqamətində döyüşə girdik. Bu istiqamətdə cəbhə xəttini yardıq. Yaratdığı mürəkkəb istehkamlara baxmayaraq, düşmən ordumuzun gücü, şəxsi heyətimizin əzmi qarşısında tab gətirməyərək qaçmağa başladı. Olduqca mükəmməl taktika ilə müxtəlif istiqamətlərdə cəbhəni yararaq işğalçı ordunu darmadağın etməyə başladıq. Ermənistanın keçilməz hesab etdiyi müdafiə xətləri ilk həmlədə ələ keçirildi.

Hərbi hissənin komandiri kimi mən döyüşləri müəyyən məsafədən rabitə əlaqəsi vasitəsilə idarə etməliydim. Amma döyüşə ilk girən taborumuzla tankın üzərində düşmənin üstünə getdim. Düzdür, bununla bağlı yuxarı komandanlıq mənə iradlarını bildirdi. Başqa cür ola bilməzdi, çünki Ali Baş Komandanım və xalqım qarşısında bütün hərbçilər kimi mən də daşıdığım məsuliyyətin fərqindəydim. Daxilimdən gələn bir hiss məni şəxsi heyətimlə birlikdə düşmənlə döyüşməyə çağırırdı. Gözlədiyim gün yetişmişdi və mən öndə olmalı idim.

Ermənistan 30 ilə yaxın bir dövrdə cəbhə xəttində olduqca gücləndirilmiş mövqelər yaratmış, ərazidə mürəkkəb mühəndis-bərkitmə işləri aparmışdı. Bundan başqa, düşmənin mövqeləri daha əlverişli olan yüksəkliklərdə idi ki, bu da təbii istehkam rolunu oynayırdı. İlk döyüşdə də ermənilərin strateji baxımdan daha üstün mövqelərdə olduğunu gördük. Qeyd edim ki, nə qədər güclü silaha malik olsan belə gücləndirilmiş səngərləri, istehkamları ələ keçirmək çox çətindir. Füzulidə ermənilərin geri qaçmasının əsas səbəbi də məhz hərbçilərimizdə olan vətən sevgisi idi. Biz öz torpağımız uğrunda döyüşürdük və heç bir möhkəm istehkam qarşımızı ala bilməzdi. Hamımız bir amal uğrunda döyüşə atılmışdıq, hamımız Ali Baş Komandanın etimadını doğrultmalıydıq və doğrultduq.

Zəfər tarixindəki imza

Sentyabrın 28-də düşmənin 5 müdafiə mövqeyini yardıq, erməniləri möhkəmləndirdikləri səngərlərin içində məhv etdik. Həmin gün xeyli irəlilədik və azad etdiyimiz ərazidə yeni mövqe tutduq. Axşam hərbi hissənin digər taborlarının döyüş vəziyyətini öyrənmək üçün bir qədər arxaya gəldim. Yolda bir anlıq duruxdum, yanımdakı hərbçilərə dedim ayaq saxlayın. Hamısı dayanıb mənə baxdı. Dedim təsəvvür edirsiniz biz hardayıq? 30 ilə yaxın işğal altında olan torpağın azad edilməsi və bizim o torpaqda addımlamağımız tamamilə başqa bir hiss idi. Müharibənin ilk günləri olsa da, biz artıq doğma yurda qayıdışın hissini yaşayırdıq. İstəyirdim hər bir hərbi qulluqçu torpağı düşməndən azad etməyin nə olduğunu daha dərindən dərk etsin.

Növbəti günlərdə Füzuli rayonu ərazisində hücumlarımız davam etdi və onlarca kəndi düşməndən geri aldıq. Hərbi hissənin digər taborları isə Cəbrayıl ərazisində gedən döyüşlərdə iştirak etdilər.

Sentyabrın 30-da döyüşlərin qızğın vaxtı idi. Hələ də əlverişli mövqelərdə olan ermənilər bölmələrimizi artilleriya ilə aramsız atəşə tuturdular. Həmin vaxt mən taborlardan birinin döyüş mövqeyinə çıxarılması ilə məşğul idim. Bu zaman artilleriya mərmilərindən biri düz qarşıma düşdü və boğaz nahiyəmdən qəlpə yarası aldım. Əlimi boğazıma apardım, gördüm ki, möhkəm qan gəlir. Amma vətən sevgisi, torpaqlarımızın azad olunması arzusu məni öz yolumdan döndərə bilməzdi. Boğazımı özüm sarıdım və yenidən döyüşə girdim: komandir idim və şəxsi nümunəmlə tabeçiliyimdə olanların psixoloji durumlarına təsir etməliydim. Digər zabitlərin israrlarına baxmayaraq, günün sonuna qədər döyüşdüm. Yalnız gecə saatlarında hospitala gəldim, həkimlər qəlpəni çıxardılar və yenidən ön xəttə, şəxsi heyətin yanına qayıtdım.

Hər dəfə yaxınlarımla əlaqə saxlayanda öncə onu soruşurdum ki, insanların reaksiyası necədir? Cavabında arxa cəbhədə xalqımızın yumruq kimi birləşib sıx səfərbər olmasını və Ali Baş Komandan İlham Əliyevin hər qələbə müjdəsinin bayram kimi qarşılandığını eşidirdim. Bütün bunlar cəbhədə döyüşən şəxsi heyətə güc verirdi, döyüş əzmini artırırdı.

Cəbrayıl və Füzuli rayonlarında uğurlu əməliyyatlardan sonra hərbi hissəmiz Xocavənd rayonunun ərazisinə daxil oldu. Oktyabrın 25-də mənim doğum günüm idi. Yuxarı komandanlıqdan təbrik etdilər. Dedim ki, 30 ilə yaxındır həmişə bayramlarda, əlamətdar günlərdə arzu edərdik ki, o gün olsun, bunu Qarabağda qeyd edək. Bəli, mən ad günümü işğaldan azad edilmiş torpaqlarımızda, Xocavənddə, Qarabağda qeyd etdim və bu, həyatımın ən yaddaqalan hadisələrindən biri idi.

Artıq oktyabrın sonlarında döyüşlər Qırmızı Bazar istiqamətində gedirdi. Hədəf isə Şuşanın işğaldan azad olunması idi. Çox sürətlə irəliləyirdik, düşmən qarşımızdan qaçırdı və bununla həm də sübut edirdi ki, Qarabağ onun torpağı deyil. Biz isə öz torpağımız uğrunda savaşırdıq və qarşımızı heç nə ala bilməzdi. Ermənilər silah-sursatlarını atıb qaçırdılar. Bəzən bizə arxadan silah-sursat gətirilməsinə ehtiyac qalmırdı: elə düşməndən qənimət götürdüklərimiz bəs edirdi.

Oktyabrın 26-da Qırmızı Bazar istiqamətində hücumda olarkən düşmənin atdığı tank əleyhinə idarəolunan raketin zərbəsi nəticəsində çox ağır yaralandım. Həmin vaxt yanımda olan iki hərbçi şəhid oldu. Yaralandığım zaman komaya düşdüm. 4 gündən sonra özümə gələndə gördüm ki, Bakı şəhərində hərbi hospitaldayam.

Döyüş yoldaşlarım, tabeçiliyimdə olan hərbi hissə isə döyüş yolunu sonadək qəhrəmancasına davam etdirdi. Çox arzulayırdım ki, Şuşanın azad olunmasında şəxsən iştirak edim. Mən iştirak edə bilməsəm də, hərbçi yoldaşlarım bu işi layiqincə yerinə yetirdilər, Şuşaya qədər döyüş yolu keçdilər. Şuşanın azad edilməsini eşidəndə olduqca ağır vəziyyətdə idim, həkimlər həyatda qalmağım uğrunda mübarizə aparırdılar. Şuşanın azad edilməsini eşidəndə sanki mənə güc gəldi, sürətlə sağalmağa başladım.

Hospitalda iki ay müalicə aldım. Bu müddətdə Birinci vitse-prezident Mehriban xanım Əliyevanın böyük himayədarlığını gördüm. Hər bir problemimiz həllini tapır, qarşılaşdığımız çətinlik dərhal aradan qaldırılırdı.

Ağır yara aldığım üçün hərəkət etməkdə çətinlik çəkirdim və sarğılarımı palatada dəyişirdilər. Dekabr ayının 9-u idi. Tibb bacısına dedim ki, bu dəfə sarğımı dəyişmək üçün sarğı otağına gedəcəm. Qayıdanda gördüm ki, hospitalın həkim kollektivi məni şöbənin girişində alqışlayır. Fikirləşdim ki, yəqin ayağa durduğum, sarğı otağına gedib gəldiyim üçün alqışlayırlar. Amma sonra bildim ki, Prezident, Ali Baş Komandan İlham Əliyevin sərəncamı ilə "Vətən Müharibəsi Qəhrəmanı" adına layiq görülmüşəm.

Hospitaldan çıxandan sonra bir müddət reabilitasiya kursu keçdim.

Bu gün özümü çox xoşbəxt hiss edirəm ki, Vətən torpaqlarının azadlığı uğrunda döyüşlərdə mənim də xidmətlərim var.

Fəxr edirəm ki, Müzəffər Ordunun zabitiyəm. Fəxr edirəm ki, qalib xalqın nümayəndəsiyəm. Fəxr edirəm ki, Ali Baş Komandan İlham Əliyevin rəhbərliyi ilə 44 gün ərzində Zəfər tariximizin yazılmasında iştirak etmişəm.